

Motion till riksdagen

1989/90:Sk429

av Lars Werner m.fl. (vpk)

Skogsvårdsavgiften

Utred skogsvårdsavgifterna

Det behövs en översyn av skogsvårdsavgifterna. Skogsvårdsavgiften är en statlig skatt som utgår för varje skogsfastighet med ett positivt taxeringsvärde. Den är årlig och är proportionell mot fastighetens skogsbruksvärde över taxeringen. Idag är avgiften 0,8 %.

Syftet med skogsvårdsavgiften är att finansiera verksamhet som är till nytta för skogsbruket. Kritik har riktats mot att dessa verksamheter fördelas orättvist över landet. Analyser ger vid handen att de utbetalade medlen för skogliga åtgärder på många håll i landet inte står i rimlig proportion till de inbetalade avgifterna.

Kritik har också gällt olika skogsägares olika möjligheter att få tillgång till medel. De stora bolagen har möjlighet att systematiskt arbeta med att begära bidrag för olika ändamål, till skillnad från enskilda skogsägare, som inte har resurser att avsätta för sådant arbete. Det har också hävdats att de verksamheter som finansieras med skogsvårdsavgifter borde finansieras av skogsbrukarna själva.

En utredning av Sören Wibe och Lars Hultkrantz, en rapport till långtidsutredningen, konstateras att skogsvårdsavgiften innebär en extra beskattning, utöver inkomstbeskattningen på hälften eller mer av skogsbrukets nettoavkastning. Detta beror på att skogsägaren får betala skogsvårdsavgiften från anläggandet av ett bestånd till dess det avverkas. Eftersom avverkning inte sker förrän efter i medeltal 100 år uppstår en sådan effekt. Dessutom drabbas de norra delarna av landet hårdare än de södra på grund av en längre omloppstid. Här tar skogsvårdsavgiften uppemot 60% av avkastningen.

Ett tvistemål mellan staten och skogsbrukarna har varit hur mycket av skogsvårdsavgiften som över huvud taget går tillbaka till näringen. Vi anser att skog liksom annat kapital kan beskattas för att finansiera samhällelig verksamhet, men om en skatt tas ut för detta ändamål ska det klart sägas ut att det är en skatt och inte en avgift. En avgift skall tas ut som ersättning för en motprestation.

Vi anser också att det behövs en samhällelig finansiering av vissa skogliga åtgärder, men det är uppenbart att det behövs en översyn av skogsvårdsavgifterna, med avseende på avgiftskonstruktionen, beloppets storlek och vilka verksamheter som skall finansieras på detta sätt.

Skogsvårdsavgiften är på många sätt fullkomligt unik i svenskt näringsliv. Vi vill här bara peka på att man destinerar delar av avgiften till miljövårdande åtgärder. Men det är inte jämförbart med miljöavgifter, eftersom ett ändrat (bättre) miljöbeteende inte leder till nedsättning eller undvikande av avgiften.

Vi gör här ingen detaljgenomgång av varje destinerad post av det som kommer in från skogsvårdsavgiften, utan anser att en total översyn av skogsvårdsavgiften behövs. Vilka delar går klart tillbaka till skogsnäringen? Finns det rundgångseffekter i systemet? Hur mycket försvinner i prövningskostnader? Hamnar bidragen först och främst hos de stora skogsbolagen?

Mot. 1989/90
Sk429

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär total översyn av skogsvårdsavgifterna i enlighet med vad som anförts i motionen.

Stockholm den 25 januari 1990

Lars Werner (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

Ylva Johansson (vpk)

Annika Ålnberg (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Margó Ingvardsson (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)

